

Een Westerwolder en zijn Hebreeuwse poëzie

■ GRONINGEN – Hij vertaalde ooit zesduizend joodse grafstenen in het noorden van Nederland en Duitsland. Die mammoetklus, uitgevoerd voor het Rijksarchief, hield hem drie jaar bezig. De opdracht was niet het einde van een studieperiode, maar het begin van een mooie loopbaan als wetenschapper. Een loopbaan, die nu een voorlopig hoogtepunt heeft bereikt met de benoeming tot hoogleraar semitische taal en culturen aan de Rijksuniversiteit in Groningen. Wout van Bekkum, 46 jaar en afkomstig uit Vlagtwedde, kan zich volledig wijden aan zijn studenten en aan de Hebreeuwse poëzie van vele eeuwen geleden.

Door **Marcel Looden**

ets van de belangstelling voor de talen en culturen van het Midden-Oosten moet hij hebben overgenomen van zijn joodse moeder die Sachs als meisjesnaam heeft. De synagoge in Bourtange, buurdorp van Vlagtwedde, vergrootte die interesse nog meer. De keuze

▲ De loopbaan van Wout van Bekkum bereikt een voorlopig hoogtepunt met de benoeming tot hoogleraar.
Foto: Corné Sparidaens

voor de studie semitische taal en -letterkunde in Groningen, in 1972, was dan ook logisch.

„Ik heb die studie afgemaakt en er een studiejaar aan de universiteit in Jeruzalem aan vastgeplakt, in 1979. Dat was het jaar, dat Sadat naar Israël kwam. Ik heb hem nog gezien, het was een historische gebeurtenis. Daarna kwam de op-

dracht om de grafstenen te vertalen.”

Hij werd in die periode ook secretaris van de synagoge in de Folkingestraat in Groningen en organiseerde er exposities. Het was hem inmiddels wel duidelijk waar zijn hart lag en de kans om tot doctor te promoveren greep hij dan ook met beide handen aan. „Ik heb de He-

breeuwse poëzie uit de zesde en zevende eeuw bestudeerd. Dat was een bloeitijd voor de literatuur. Ik heb de gedichten verzameld en becommentarieerd, in 1988 ben ik hierop gepromoveerd. Ik ben er voor naar Cambridge en Oxford geweest, daar liggen veel handschriften.”

Van Bekkum behield zijn

plekje aan de RuG, hij werd docent Hebreeuwse taal- en letterkunde. Hij spreekt en leest trouwens ook Arabisch, een taal waar hij eveneens veel van houdt. En zo begon het leven als universitair docent. Een leven, dat hem beviel en waar hij al zijn enthousiasme in kon gooien. Hij deed het kennelijk goed, want vier jaar geleden oordeelde de Universiteit van Amsterdam hem zo maar goed genoeg voor het hoogleraarschap moderne joodse geschiedenis. „Ik had me in de jaren ervoor natuurlijk ook veel beziggehouden met de geschiedenis en heb dat hoogleraarschap aangenomen. Het is een bijzondere leerstoel, ik combineer die baan met het werk in Groningen. Ik richt me in Amsterdam op de periode tussen 1800 en 2000.”

Maar het reizen van en naar de hoofdstad is straks verleden tijd. Van Bekkum is namelijk benoemd tot hoogleraar aan de RuG en heeft zijn handenvol aan die baan. Hij volgt Han Drijvers op, die afkomstig is uit Winschoten. De ene Oost-Groninger voor de andere. Van

Bekkum is natuurlijk blij met zijn benoeming en verheugt zich op zijn komende jaren als docent en wetenschapper.

Neutraal

Hij zal zich vooral met de letterkunde bezighouden. „Ik richt me op dit moment op de poëzie uit het Bagdad van de dertiende eeuw.” Hij duikt dus heel diep in het verleden, maar volgt natuurlijk ook met belangstelling de huidige gebeurtenissen in Israël. „Ik kijk er neutraal naar en probeer verder terug te kijken, hoe het is ontstaan. Echt pessimistisch ben ik niet, vergeet niet dat beide partijen nu met elkaar praten, dat is een enorme vooruitgang.”

Tijd voor andere bezigheden is er niet zoveel. Van Bekkum tracht met enige regelmaat het theater te bezoeken en leest zijn boeken.

En natuurlijk bezoekt hij zijn ouders, die nu in Stadskanaal wonen, en vergeet hij ook de synagoge in Bourtange niet. Waar de weg naar zijn hoogleraarschap begon.